

Dag 1 Psalm 24:1-10.**Gods Koninkrijk is Gods soevereine heerschappij over allen en alles**

1 Een psalm van David.

De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat, de wereld en wie er wonen.

2 Want Hij heeft haar gegrondvest op de zeeën en haar vastgezet op de rivieren.

3 Wie zal de berg van de HEERE beklimmen? Wie zal staan in Zijn heilige plaats?

4 Wie rein is van handen en zuiver van hart, wie zijn ziel niet opheft tot wat vals is, en niet bedrieglijk zweert.

5 Hij zal zegen ontvangen van de HEERE en gerechtigheid van de God van zijn heil.

6 Dat is het geslacht van hen die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken; *dat* is Jakob. *Sela*

7 Hef uw hoofden op, o poorten, en verhef u, eeuwige deuren, opdat de Koning der ere binnengaat.

8 Wie is deze Koning der ere? De HEERE, sterk en geweldig,

de HEERE, geweldig in de strijd.

9 Hef uw hoofden op, o poorten, ja, verhef *ze*, eeuwige deuren, opdat de Koning der ere binnengaat.

10 Wie is Hij, deze Koning der ere?

De HEERE van de legermachten, Hij is de Koning der ere.

Dag 2 Jesaja 14:24-27.**God is de almachtige Heerser over de koninkrijken op de aarde**

24 De HEERE van de legermachten heeft gezworen: Voorwaar, zoals Ik *het* Mij voorgenomen heb, zo zal het gebeuren, en zoals Ik *het* besloten heb, zal het tot stand komen.

25 Ik zal Assyrië verbreken in Mijn land, en op Mijn bergen zal Ik het vertrappen.

Dan zal zijn juk van hen afglijden, en zijn last zal van hun schouder afglijden.

26 Dit is het raadsbesluit dat genomen is over heel het land. En dit is de hand die uitgestrekt is tegen alle volken.

27 Want de HEERE van de legermachten heeft *het* besloten, wie zou het dan verijdelen?

En Zijn hand is uitgestrekt, wie zou die dan afwenden?

Dag 3 Jesaja 31:1-3.**Allen die op de hulp van wereldse koninkrijken vertrouwen gaan te gronde**

1 Wee hun die afdalen naar Egypte om hulp, die steunen op paarden, vertrouwen op strijdwapens, omdat er zoveel zijn, op ruiters, omdat die zeer machtig zijn, maar die geen acht slaan op de Heilige van Israël en de HEERE niet zoeken.

2 Echter, ook Hij is wijs, Hij doet het kwaad komen en neemt Zijn woorden niet terug. Hij zal opstaan tegen het huis van de kwaaddoeners en tegen de hulp van hen die onrecht bedrijven,

3 want de Egyptenaren zijn mensen en geen God, en hun paarden zijn vlees en geen geest. De HEERE zal Zijn hand uitstrekken, zodat de helper zal struikelen, en wie geholpen wordt, zal neervallen, tezamen zullen zij allen omkomen.

Dag 4 Exodus 1:1-22.**Het koninkrijk van Egypte onderdrukt Gods volk (1527 v.Chr.)**

1 Dit nu zijn de namen van de zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte waren gekomen. Ieder kwam er met zijn gezin: 2 Ruben, Simeon, Levi en Juda; 3 Issaschar, Zebulon en Benjamin; 4 Dan, Naftali, Gad en Aser. 5 Alle zielen die van Jakob afstamden, waren zeventig zielen; Jozef was echter *al* in Egypte. 6 Toen Jozef gestorven was, en *ook* al zijn broers, en heel die generatie, 7 werden de Israëlieten vruchtbaar en breidden zij zich overvloedig uit. Ze werden talrijk en uitermate machtig, zodat het land vol van hen werd. 8 Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had. 9 Hij zei tegen zijn volk: Zie, het volk van de Israëlieten is talrijker en machtiger dan wij. 10 Kom, laten wij er verstandig tegen optreden, anders zal het talrijk worden en, mocht het zijn dat er een oorlog uitbreekt, dan zal het zich ook bij onze vijanden aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken. 11 En zij stelden daarom opzichters van herendiensten over *het volk* aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de farao voorraadsteden: Pitom en Raämses. 12 Hoe meer zij het echter onderdrukten, hoe talrijker het werd en hoe meer het zich uitbreidde, zodat zij in angst verkeerden vanwege de Israëlieten. 13 De Egyptenaren lieten de Israëlieten met harde *hand voor zich* werken. 14 Zij maakten het leven bitter voor hen door *hen* zwaar werk *te laten verrichten* met leem en bakstenen, en door allerlei werk op het veld: al hun werk, waarmee zij hen moesten dienen, met harde *hand*.

15 Bovendien zei de koning van Egypte tegen de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, van wie de naam van de een Sifra was en de naam van de ander Pua,

16 hij zei: Als u de Hebreeuwse vrouwen bij het bevallen helpt en u let op de stenen *baarstoel*, dan moet u, als het een zoon is, hem doden, maar als het een dochter is, mag zij blijven leven. 17 De vroedvrouwen vreesden echter God en deden niet wat de koning van Egypte tot hen gesproken had, maar lieten de jongetjes in leven.

18 Toen riep de koning van Egypte de vroedvrouwen *bij zich* en zei tegen hen: Waarom hebt u dit gedaan, dat u de jongetjes in leven laat? 19 De vroedvrouwen zeiden tegen de farao: Omdat de Hebreeuwse vrouwen niet zijn zoals de Egyptische vrouwen, want zij zijn sterk. Zij hebben al gebaard, voordat er een vroedvrouw bij hen is aangekomen. 20 Daarom deed God aan de vroedvrouwen goed, en het volk werd talrijk en zeer machtig. 21 En het gebeurde, omdat de vroedvrouwen God vreesden, dat Hij aan hen nakomelingen schonk. 22 Toen gebood de farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

Dag 5 Exodus 14:5-31.
Het koninkrijk van Egypte wordt door God gestraft (1447 v.Chr.)

5 Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevlucht was, keerde het hart van de farao en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan? 6 Hij spande zijn strijdswagens in en nam zijn volk met zich mee. 7 Hij nam ook zeshonderd van de beste strijdswagens mee, ja, alle strijdswagens van Egypte, met op elk daarvan officieren. 8 Want de HEERE verhardde het hart van de farao, de koning van Egypte, zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten waren door een opgeheven hand geleid.

9 De Egyptenaren, met al de paarden en strijdswagens van de farao, en zijn ruiters, en zijn leger achtervolgden hen en haalden hen in waar zij hun kamp hadden opgeslagen, bij de zee, bij Pi-Hachiroth, voor Baäl-Zefon. 10 Toen de farao dichtbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE, 11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

12 Was dit niet wat wij in Egypte al tegen u zeiden: Laat ons met rust, laten wij de Egyptenaren maar dienen? Want het is beter voor ons de Egyptenaren te dienen dan in de woestijn te sterven. 13 Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien. 14 De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn.

15 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Wat roept u tot Mij? Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij opbreken. 16 En u, hef uw staf op, strek uw hand uit over de zee en splijt hem doormidden, zodat de Israëlieten door het midden van de zee op het droge kunnen gaan. 17 En Ik, zie, Ik zal het hart van de Egyptenaren verharderen, zodat zij achter hen aan gaan. Ik zal geëerd worden ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger, ten koste van zijn strijdswagens en ten koste van zijn ruiters. 18 Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de farao, ten koste van zijn strijdswagens en ten koste van zijn ruiters.

19 Toen verliet de Engel van God, Die vóór het leger van Israël uitging, Zijn plaats en ging achter hen aan. Ook de wolkkolom verliet de plaats vóór hen en ging achter hen staan. 20 Hij kwam tussen het leger van Egypte en het leger van Israël. De wolk was duisternis en tegelijk verlichtte hij de nacht. De een kon niet in de nabijheid van de ander komen, heel de nacht. 21 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten. 22 Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur. 23 De Egyptenaren achtervolgden hen en kwamen hen achterna, met al de paarden van de farao, zijn strijdswagens en zijn ruiters, tot in het midden van de zee. 24 Maar het gebeurde bij het aanbreken van de dag, dat de HEERE in de vuur- en wolkkolom neerzag op het leger van de Egyptenaren, en Hij bracht het leger van de Egyptenaren in verwarring. 25 Hij liet de wielen van hun wagens wegzakken en liet ze met moeite vooruitkomen. Toen zeiden de Egyptenaren: Laten wij voor Israël vluchten, want de HEERE strijdt voor hen tegen de Egyptenaren.

26 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Strek uw hand uit over de zee, zodat het water terugkeert over de Egyptenaren, over hun strijdswagens en over hun ruiters. 27 Mozes strekte zijn hand uit over de zee, en tegen het aanbreken van de morgen vloede de zee terug naar zijn oorspronkelijke plaats, terwijl de Egyptenaren het water tegevoelvluchtten. Zo stortte de HEERE de Egyptenaren midden in de zee. 28 Want toen het water terugvloede, bedolf het de strijdswagens en de ruiters van het hele leger van de farao, die hen in de zee achternagekomen waren. Niet een van hen bleef er over. 29 Maar de Israëlieten gingen op het droge, midden door de zee. Het water was voor hen een muur aan hun rechter- en linkerhand. 30 Zo verloor de HEERE Israël op die dag uit de hand van de Egyptenaren. En Israël zag de Egyptenaren dood aan de oever van de zee liggen. 31 Toen zag Israël de machtige hand die de HEERE tegen de Egyptenaren gekeerd had, en het volk vreesde de HEERE en geloofde in de HEERE en in Mozes, Zijn dienaar.

Dag 6 Jesaja 8:6-15.
God gebruikt het koninkrijk van Assyrië als instrument om Israël te straffen (734 v.Chr.) (vgl. Jesaja 10:5-19)

6 'Omdat dit volk geen vertrouwen meer heeft in het kabbellende water van Siloach en zijn geluk zoekt bij Resin en de zoon van Remaljahu, 7 zal de Heer de koning van Assyrië en zijn geweldige legermacht over hen uitstorten als de grote watermassa's van de Eufraat: ze zullen buiten hun oevers treden en over alles heen stromen. 8 Ze zullen Juda binnendringen en het overspoelen, zodat het water ieder tot de lippen stijgt. Ze zullen je land over de volle breedte overvleugelen, Immanuel.'

9 Roep op tot de strijd, volken, beef van angst. Luister, volken van de verste hoeken van de aarde. Gord je wapens aan en beef van angst, ja, gord je wapens aan en beef van angst. 10 Smeed een plan – het zal verijdeld worden; sluit een verbond – het zal nergens toe leiden. Want God is met ons.

11 Toen greep de HEER mij bij de hand en hield me voor dat ik me anders moest gedragen dan dit volk. Hij zei:

12 'Noem niet alles een samenzwering wat zij een samenzwering noemen. Wees niet bang voor wat hun angst aanjaagt, heb er geen ontzag voor. 13 Alleen de HEER van de hemelse machten is heilig, voor hem zijn angst en ontzag op hun plaats. 14 Hij zal een heiligdom zijn, maar ook de steen waaraan men zich stoot, de rots waarover de twee koningshuizen van Israël struikelen, de valstrik en het net waarin de inwoners van Jeruzalem verstrikt raken. 15 Velen zullen struikelen, ze komen ten val en worden vermorzeld, raken verstrikt en worden gevangen.'

10 5 Wee Assyrië, de roede van Mijn toorn; en Mijn gramschap is een stok in hun hand. 6 Op een huichelachtig volk zal Ik hem afsturen; tegen het volk waarop Ik verbolgen ben, zal Ik hem bevel geven om roof te plegen, om buit te roven, en om het te vertrappen als slijk op straat. 7 Maar zelf meent hij het zo niet, en *diep in zijn hart* denkt hij zo niet. Want *het leeft* in zijn hart om weg te vagen en de volken uit te roeien – niet weinige! 8 Want hij zegt: Zijn mijn vorsten niet allemaal koningen? 9 Is het Kalno niet *vergaan* als Karchemis, Hamath als Arpad, Samaria als Damascus? 10 Zoals mijn hand wist te vinden de koninkrijken van de afgoden, hoewel hun beelden *die* van Jeruzalem en *die* van Samaria overtroffen; 11 zoals ik gedaan heb met Samaria en zijn afgoden – zou ik zo niet doen met Jeruzalem en zijn afgodsbeelden?

12 Het zal gebeuren, zodra de Heere heel Zijn werk op de berg Sion en in Jeruzalem voltooid heeft, dat Ik de vrucht van de trots van de koning van Assyrië en de glans van zijn hooghartige oogopslag zal vergelden.

13 Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand heb ik *dit* gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig. Ik heb de grenzen tussen de volken weggenomen, hun voorraden uitgeplunderd, en als een machtige de *hooggezetenen* neergehaald. 14 Mijn hand vond, als was het een vogelnest, het vermogen van de volken. En zoals men verlaten eieren bijeenraapt, raapte ik de hele wereld bijeen. Niemand was er die *zijn* vleugel verroerde, die *zijn* snavel opende of die *ook maar* piepte. 15 Zou een bijl zich beroemen tegen wie ermee hakt, of een zaag zich verheffen tegen wie hem trekt? Alsof een staf regeert over wie hem hanteert, alsof een stok opheft wie geen stuk hout is.

16 Daarom zal de Heere, de HEERE van de legermachten, zijn welgedane vorsten doen uitteren. Onder zijn rijkdom zal Hij een brand laten woeden, als een brand van *verzegend* vuur. 17 Want het Licht van Israël zal worden tot een vuur, zijn Heilige tot een vlam, en die zal zijn distels en zijn doornen verbranden en verteren, in één dag.

18 Hij zal ook de luister van zijn wouden en zijn vruchtbare velden vernietigen met *alles wat daar* leeft. En hij zal zijn als een wegwijnende zieke. 19 En de rest van de bomen in zijn bos zal te tellen zijn, een jongen zou *het aantal* kunnen opschrijven.

Dag 7 Jesaja 10:20-34.

Het machtige koninkrijk van Assyrië wordt ook door God gestraft (701 v. Chr.)

21 Toen stuurde Jesaja, de zoon van Amoz, *deze boodschap* naar Hizkia: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Wat u tot Mij geboden hebt met betrekking tot Sanherib, de koning van Assyrië, *heb Ik gehoord*. 22 Dit is het woord dat de HEERE over hem gesproken heeft: De maagd, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter u. 23 Wie hebt u gehoond en gelasterd? Tegen Wie hebt u de stem verheven en uw ogen *hoogmoedig* opgeheven? Tegen de Heilige van Israël!

24 Door uw dienaren hebt u de Heere gehoond en gezegd: Met mijn talrijke strijdswagens heb ik de hoge bergen bestegen, de flanken van de Libanon. Ik hak zijn statige ceders, zijn mooiste cipressen om. Ik kom tot op zijn hoogste top, *tot in* zijn weelderig groeiend woud.

25 Ik heb gegraven en water gedronken, ik heb met mijn voetzolen alle rivieren van de belegerde plaatsen drooggelegd. 26 Hebt u *dan* niet gehoord dat Ik, *de Heere*, dit lang tevoren gedaan heb, en dat Ik dit vanaf de dagen van weleer heb bewerkstelligd? Nu heb Ik het doen komen: u bent er om de versterkte steden tot puinhopen te verwoesten.

27 Daarom waren hun inwoners machteloos, waren zij ontsteld en beschaamd, werden zij *als* gras op het veld of groene grasscheutjes, *als* gras op de daken, of een veld koren voordat het overeind staat.

28 Maar uw zitten, uw uitgaan, uw *thuis* komen ken Ik, en uw tekeergaan tegen Mij. 29 Omdat u tegen Mij tekeer bent gegaan, en uw hoogmoed is opgeklommen *tot in* Mijn oren – zal Ik Mijn haak in uw neus slaan en Mijn bit tussen uw lippen, en Ik zal u doen terugkeren langs de weg waarover u bent gekomen. 30 En dit zal voor u het teken zijn: men zal dit jaar eten wat vanzelf gegroeid is, in het tweede jaar wat daarvan weer opkomt; in het derde jaar moet u zaaien en maaïen, en wijngaarden planten en de vruchten daarvan eten, 31 want opnieuw zal wat ontkomen, wat overgebleven is van het huis van Juda, wortel schieten naar beneden toe en vrucht dragen de hoogte in, 32 want van Jeruzalem zal uitgaan wat overgebleven is, en wat ontkomen is, van de berg Sion. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

33 Daarom, zo zegt de HEERE over de koning van Assyrië: Hij zal deze stad niet binnenkomen, daar geen pijl in schieten, haar met geen schild tegemoetkomen, en tegen haar geen belegeringsdam opwerpen.

34 Langs de weg waarover hij gekomen is, zal hij terugkeren, maar deze stad zal hij niet binnenkomen, spreekt de HEERE. 35 Want Ik zal deze stad beschermen door haar te verlossen, omwille van Mijzelf en omwille van David, Mijn dienaar. 36 Toen trok de engel van de HEERE *ten strijde* en sloeg in het legerkamp van Assyrië honderdvijfentachtigduizend *man* neer. Toen men de *volgende* morgen vroeg opstond, zie, het waren allemaal dode lichamen. 37 Daarop brak Sanherib, de koning van Assyrië, op. Hij trok weg en keerde *naar zijn land* terug; en hij bleef in Ninevé.

Dag 8 Jesaja 37:21-37.

Een engel verslaat het koninkrijk van Assyrië

21 Toen stuurde Jesaja, de zoon van Amoz, *deze boodschap* naar Hizkia: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Wat u tot Mij gebeden hebt met betrekking tot Sanherib, de koning van Assyrië, *heb Ik gehoord*. 22 Dit is het woord dat de HEERE over hem gesproken heeft: De maagd, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter u. 23 Wie hebt u gehoord en gelasterd? Tegen Wie hebt u de stem verheven en uw ogen hoogmoedig opgeheven? Tegen de Heilige van Israël!

24 Door uw dienaren hebt u de Heere gehoord en gezegd: Met mijn talrijke strijdswagens heb ik de hoge bergen bestegen, de flanken van de Libanon. Ik hak zijn statige ceders, zijn mooiste cipressen om. Ik kom tot op zijn hoogste top, *tot in zijn weelderig groeiend woud*.

25 Ik heb gegraven en water gedronken, ik heb met mijn voetzolen alle rivieren van de belegerde plaatsen drooggelegd. 26 Hebt u *dan* niet gehoord dat Ik, *de Heere*, dit lang tevoren gedaan heb, en dat Ik dit vanaf de dagen van weleer heb bewerkstelligd? Nu heb Ik het doen komen: u bent er om de versterkte steden tot puinhopen te verwoesten.

27 Daarom waren hun inwoners machteloos, waren zij ontsteld en beschaamd, werden zij *als* gras op het veld of groene grasscheutjes, *als* gras op de daken, of een veld koren voordat het overeind staat.

28 Maar uw zitten, uw uitgaan, uw *thuis* komen ken Ik, en uw tekeergaan tegen Mij. 29 Omdat u tegen Mij tekeer bent gegaan, en uw hoogmoed is opgeklommen *tot in* Mijn oren – zal Ik Mijn haak in uw neus slaan en Mijn bit tussen uw lippen, en Ik zal u doen terugkeren langs de weg waarover u bent gekomen. 30 En dit zal voor u het teken zijn: men zal dit jaar eten wat vanzelf gegroeid is, in het tweede jaar wat daarvan weer opkomt; in het derde jaar moet u zaaien en maaien, en wijngaarden planten en de vruchten daarvan eten, 31 want opnieuw zal wat ontkomen, wat overgebleven is van het huis van Juda, wortel schieten naar beneden toe en vrucht dragen de hoogte in, 32 want van Jeruzalem zal uitgaan wat overgebleven is, en wat ontkomen is, van de berg Sion. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

33 Daarom, zo zegt de HEERE over de koning van Assyrië: Hij zal deze stad niet binnenkomen, daar geen pijl in schieten, haar met geen schild tegemoetkomen, en tegen haar geen belegeringsdam opwerpen.

34 Langs de weg waarover hij gekomen is, zal hij terugkeren, maar deze stad zal hij niet binnenkomen, spreekt de HEERE. 35 Want Ik zal deze stad beschermen door haar te verlossen, omwille van Mijzelf en omwille van David, Mijn dienaar.

36 Toen trok de engel van de HEERE *ten strijde* en sloeg in het legerkamp van Assyrië honderdvijfentachtigduizend *man* neer. Toen men de *volgende* morgen vroeg opstond, zie, het waren allemaal dode lichamen. 37 Daarop brak Sanherib, de koning van Assyrië, op. Hij trok weg en keerde *naar zijn land* terug; en hij bleef in Ninevé.

Dag 9 Jesaja 13:1-22.

God gebruikt het koninkrijk van Medo-Perzië als instrument om Babylonië te straffen (538v.Chr.)

1 De last over Babel, die Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft.

2 Hef op een kale berg een banier omhoog, verhef *uw* stem tegen hen, wenk met de hand, zodat zij binnentrekken door de poorten van de edelen. 3 Ik heb opdracht gegeven aan Mijn geheiligden; ook heb Ik Mijn helden opgeroepen om Mijn toorn *uit te voeren* – zij die uitgelaten zijn over Mijn majesteit. 4 Hoor, rumoer op de bergen, als van veel volk. Hoor, gedruis van koninkrijken, van verzamelde heidenvolken; de HEERE van de legermachten monstert de krijgsmacht. 5 Zij komen eraan, uit een ver land, van het einde van de hemel: de HEERE en de instrumenten van Zijn gramschap, om heel het land te gronde te richten.

6 Weeklaag, want de dag van de HEERE is nabij; als een verwoesting van de Almachtige komt hij. 7 Daarom zullen alle handen slap worden en elk hart van stervelingen zal wegsmelten. 8 En zij zullen verschrikt worden, smarten en weeën zullen hen aangrijpen, zij zullen ineenkrimpen als een barende *vrouw*. Verbijsterd zullen zij elkaar aanstaren, hun gezichten zullen vlammen. 9 Zie, de dag van de HEERE komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om van het land een woestijn te maken en zijn zondaars eruit weg te vagen. 10 Ja, de sterren aan de hemel en hun sterrenbeelden zullen hun licht niet laten schijnen, de zon zal verduisterd worden wanneer zij opkomt, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.

11 Ik zal de wereld *haar* slechtheid vergelden, en de goddelozen hun ongerechtigheid. Ik zal de trots van de hoogmoedigen doen ophouden, en de hooghartigheid van de geweldplegers zal Ik vernederen.

12 Ik zal stervelingen schaarser maken dan zuiver goud en mensen *zeldzamer* dan het fijne goud van Ofir. 13 Daarom zal Ik de hemel doen sidderen, en de aarde zal lostrillen van haar plaats om de verbolgenheid van de HEERE van de legermachten, en om de dag van Zijn brandende toorn. 14 *Iedereen* zal zijn als een opgejaagde gazelle, als schapen die niemand bijeenbrengt. Iedereen zal zich wenden naar zijn *eigen* volk, en iedereen zal vluchten naar zijn *eigen* land. 15 Ieder die aangetroffen wordt, zal worden neergestoken, en ieder die gegrepen wordt, zal vallen door het zwaard. 16 Hun kleine kinderen zullen verpletterd worden voor hun ogen, hun huizen geplunderd en hun vrouwen verkracht. 17 Zie, Ik zal de Meden tegen hen opzetten, die zilver niet achten en op goud niet belust zijn. 18 Maar *hun* bogen zullen jongens verpletteren, zij zullen geen medelijden hebben met de vrucht van de buik, hun oog zal geen kind ontzien. 19 Babel, het sieraad van de koninkrijken, de luister en de trots van de Chaldeeën, zal zijn als toen God ondersteboven keerde Sodom en Gomorra.

20 Niemand zal er verblijven, nooit *meer*, en niemand, van generatie op generatie, zal er wonen. Geen Arabier zal daar zijn tent opzetten, en geen herder zal daar neerstrijken. 21 Maar wilde woestijndieren zullen daar neerliggen. Hun huizen zullen vol zitten met huilende uilen; struisvogels zullen er wonen en bokachtigen zullen er rondspringen. 22 Hyena's zullen janken in zijn *verlaten* burchten, en jakhalzen in zijn paleizen van verlustiging. Zijn tijd om te komen is nabij, en zijn dagen zullen niet worden uitgesteld.

Dag 10^{BS} Daniël 8:1-27.

De koninkrijken van de wereld in het licht van Gods Koninkrijk

1 In het derde jaar van de regering van koning Belsazar verscheen mij een visioen, *te weten* aan mij, Daniël, na het visioen dat mij eerst verschenen was.

2 Ik zag in dat visioen – het gebeurde namelijk toen ik *het* zag, dat ik in de burcht Susan was, die *zich* in het gewest Elam *bevindt* – ik zag nu in dat visioen dat ik bij het Ulaikanaal was.

3 Ik sloeg mijn ogen op, en ik zag, en zie, er stond een ram voor het kanaal. Hij had twee horens. Die twee horens waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere, en de hoogste kwam het laatst tevoorschijn.

4 Ik zag dat de ram *met de horens* naar het westen stootte, naar het noorden en naar het zuiden. Geen enkel dier kon tegen hem standhouden, en er was niemand die uit zijn macht kon redden. Hij deed naar eigen goeddunken en maakte zich groot.

5 Ik bleef opletten – en zie, er kwam een geitenbok aan, vanuit het westen, over heel het aardoppervlak, zonder de aarde aan te raken. De bok had tussen zijn ogen een opvallende horen.

6 Hij kwam tot bij de ram met de twee horens, die ik had zien staan voor het kanaal, en schoot met zijn grimmige kracht op hem af.

7 Ik zag hoe hij, vlak bij de ram gekomen, zich tegen hem verbitterde, de ram een stoot gaf en zijn beide horens brak. In de ram was geen kracht om tegen hem stand te houden. *De bok* wierp hem tegen de grond en vertrapte hem, en er was niemand die de ram uit zijn macht kon redden.

8 De geitenbok maakte zich uitermate groot. Maar toen hij machtig geworden was, brak de grote hoorn af en in plaats daarvan kwamen er vier opvallende op, overeenkomstig de vier *windstreken* van de hemel.

9 Uit één ervan kwam een kleine hoorn tevoorschijn, die uitzonderlijk groot werd, naar het zuiden toe, naar het oosten toe en naar het sieraadland toe.

10 Hij werd groot, tot aan het leger van de hemel. Van dat leger, namelijk van de sterren, liet hij er *sommige* ter aarde vallen en vertrapte ze.

11 Hij maakte zich groot tot aan de Vorst van dat leger. Het steeds *terugkerende offer* werd aan Deze ontnomen en Zijn heilige woning neergeworpen.

12 En het leger werd overgegeven vanwege de afvalligheid tegen het steeds *terugkerende offer*, en hij wierp de waarheid ter aarde. Hij deed *het* en het gelukte.

13 Toen hoorde ik een heilige spreken, en een heilige zei tegen de Ongenoemde Die sprak: Hoelang zal het visioen van het steeds *terugkerende offer* en de verwoestende afvalligheid *geld*en, en *hoelang* zal zowel het heiligdom als het leger overgegeven worden *om* vertrapt te worden?

14 Hij zei tegen mij: Tot tweeduizend driehonderd avonden *en* morgens. Dan zal het heiligdom in rechten *hersteld* worden.

15 Het gebeurde, toen ik het visioen zag – ik, Daniël – dat ik *het* probeerde te begrijpen. En zie, er stond *iemand* voor mij met het uiterlijk als van een man.

16 En ik hoorde een stem van een Mens tussen *de oevers* van de Ulai. Hij riep en zei: Gabriël, laat hem daar het visioen begrijpen!

17 Hij kwam naast *de plaats staan* waar ik stond. Toen hij kwam, werd ik door angst overvallen, en ik wierp me met het gezicht *ter aarde*. Toen zei hij tegen mij: Begrijp, mensenkind, dat het visioen betrekking heeft op de tijd van het einde.

18 Terwijl hij met mij sprak, viel ik in een diepe slaap, met mijn gezicht op de grond. Toen raakte hij mij aan en liet mij opstaan op de plaats waar ik gestaan had.

19 En hij zei: Zie, ik laat u weten wat er zal gebeuren aan het einde van *deze periode van gramschap*, want op de vastgestelde tijd zal het einde er zijn.

20 De ram met de twee horens die u gezien hebt, *dat* zijn de koningen van Medië en Perzië.

21 En de harige geitenbok is de koning van Griekenland, en de grote hoorn die tussen zijn ogen zat, dat is de eerste koning.

22 En dat die afbraak en er vier voor in de plaats kwamen: vier koninkrijken zullen uit *dat* volk ontstaan, maar zonder de kracht ervan.

23 Aan het einde van hun koningschap, wanneer de afvalligen *de maat* hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken.

24 Zijn kracht zal groot worden, maar niet door eigen kracht.

Op wonderlijke wijze zal hij verderf aanrichten, het zal *hem* gelukken, hij zal *het* doen.

Machtigen zal hij te gronde richten, ook het heilige volk.

25 Door zijn sluwheid zal hij het bedrog onder zijn hand doen slagen.

Hij zal zich in zijn hart verheffen.

In *hun* zorgeloze rust zal hij velen te gronde richten.

Ja, tegen de Vorst der vorsten zal hij opstaan, maar zonder *mensenhand* zal hij gebroken worden.

26 Wat betreft het visioen van de avond en de morgen, wat gezegd is, dat is de waarheid.

En u, houd het visioen geheim,

want er komen *nog* vele dagen *vóór het gebeuren zal*.

27 Ik, Daniël, kon niet meer en was *enige* dagen ziek. Daarna stond ik op en deed ik *weer mijn* werk voor de koning. Ik was verbijsterd over het visioen, maar niemand merkte het.